

РЕШЕНИЕ

№ 3187

гр. София, 23.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 10.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **11499** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Търговско производителна кооперация „Бутилираща компания Х.“- [населено място] против Сертификат № 7 от 26.07.2019г , издаден от зам.министъра на здравеопазването В ЧАСТТА в която е отразено, че „поради установено високо съдържание на флуорид/установена стойност от 4,61 mg/l водата се определя като неподходяща за ежедневна употреба за питейни цели“

Поддържа, че не е установено правомощие на зам.министър да извършва преценки дали водата е подходяща за ежедневна употреба, поради което надвишил правомощията си. Оспорваната констатация била съставена без проведени изследвания от медицинско заведение определено по чл.4в ал.6 от ЗХ. Жалбоподателят бил съобразил чл.22 ал.5 от Наредбата за изискванията към бутилираните натурални, минерални, изворни и трапезни води, предназначени за питейни цели. Липсвали и нормативни основания за определяне период на „ежедневна консумация“, термина „високо“ също бил относителен, както и не били посочени причините поради които се приема, че ежедневната консумация е неподходяща.Подробни съображения излага в писмена защита. Моли да се отмени сертификата в обжалваната част. Претендира разности.

Ответникът – Зам.министъра на здравеопазването чрез процесуалния си представител и в писмено становище поддържа неоснователност на жалбата.Претендира юриск.възнаграждение.

СПП не изпраща представител и не взема становище.

Административен съд София-град, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима - подадена е от надлежна страна - срещу акт, който подлежи на обжалване съгласно задължителните указания на ВАС дадени с определение от 20.01.2020г по адм. д № 14592/ 2019г , Шесто отделение в срока по чл. 140 от АПК.

Сертификатът в обжалваната му част е издаден от компетентен орган-зам.министъра на здравеопазването, съгласно чл.4в от Закона за храните във връзка с делегирано оправомощаване със Заповед № РД 01-394/ 16.11.2017г , т.П.3 б. „а“ на министъра на здравеопазването /л.23 от делото/. Съдът приема за техническа грешка при изписването, цитираната в оспорения акт Заповед № РД 01-311/ 25.08.2017г , тъй като същата е отменена с т.IV от Заповед № РД 01-394/ 16.11.2017г на министъра на здравеопазването, но с която отново е делегирано правомощието по чл.4в от ЗХ. Налице е валидно оправомощаване със Заповед № РД 01-394/ 16.11.2017г, т.П.3 б. „а“ на министъра на здравеопазването /л.23 от делото/.Непосочването ѝ в оспорения акт, респ. погрешното посочване на друга заповед не означава, че не е налице валидно делегирано правомощие на зам. министъра да издава сертификат по чл.4в от ЗХ.

Съгласно чл. 4в от Закона за храните, Министърът на здравеопазването или оправомощен от него заместник-министър издава сертификат за националните минерални води, който удостоверява, че по произход, състав и свойства минералната вода е подходяща за бутилиране за питейни цели, по ред, определен с наредбата по чл. 4б, ал. 1. Именно и за това е оправомощен зам.министъра на здравеопазването, да подписва сертификати с посоченото съдържание /Заповед № РД 01-394/ 16.11.2017г , т.П.3 б. „а“ на министъра на здравеопазването/. Идентична е и разпоредбата на чл.5, ал.1 от Наредбата за изискванията към бутилираните натурални минерални, изворни и трапезни води, предназначени за питейни цели, според която Министърът на здравеопазването издава сертификат съгласно Закона за храните, който удостоверява, че по произход, състав и свойства минералната вода е подходяща за бутилиране за питейни цели. Сертификатът се издава по образец съгласно приложение № 1. Видно от образец съгласно приложение № 1 към чл.5, ал.1 от цитираната Наредба, същият съдържа удостоверяване единствено, че минералната вода може да се използва за бутилиране за питейни цели.

В случая предмет на оспорване е сертификата В ЧАСТТА в която е отразено, че „поради установено високо съдържание на флуорид/установена стойност от 4,61 mg/l водата се определя като неподходяща за ежедневна употреба за питейни цели“. В посочените по-горе нормативни разпоредби и издадения в съответствие с тях образец на сертификат в приложение №1 към чл.5, ал.1 от Наредбата не е предвидена възможност в сертификата да се удостоверява друга преценка извън, че минералната вода е подходяща за бутилиране за питейни цели. В случая е сторено именно това- ответникът е извършил преценка, че водата е неподходяща за ежедневна употреба за питейни цели. Тази констатация обаче, не е предмет на удостоверяване в сертификата, издаван по чл.4в от Закона за храните и чл.5, ал.1 от Наредбата за изискванията към бутилираните натурални минерални, изворни и трапезни води, предназначени за питейни цели. Същата е относима към съдържанието на етикета на потребителската опаковка на натурална минерална вода и то при определени условия

/арг. от чл.22 ал.3 т.5 от Наредбата/, а не се удостоверява в сертификата. Разпоредбата на чл.22 ал.3 от Наредбата определя задължителната информация която следва да съдържа етикета, между които и ако натуралната минерална вода е със съдържание на флуорид над 1,5 mg/l, се изписва текст с определено съдържание. /чл.22 ал.3 т.5 от Наредбата/. Сертификатът като официално писмено удостоверяване има точно определено в чл.4в от ЗХ и в чл. 5, ал.1 от Наредбата съдържание, между които не фигурира удостоверяване характеристика /преценка/ , че водата се определя като неподходяща за ежедневна употреба за питейни цели“. Обстоятелството, че тази оценка следва да се отрази на етикета и то при определено условие, а именно ако натуралната минерална вода е със съдържание на флуорид над 1,5 mg/l,, не обуславя правомощия на издателя на сертификата да го удостоверява в него. Липсва основание в издадения сертификат да се изписва, че водата е неподходяща за ежедневна употреба.

Издадения сертификат по чл.5 от Наредбата е условие за бутилиране и пускане на пазара на натурална минерална вода /чл 4 т.6 от Наредбата/, докато преценката дали е подходяща или не за ежедневна употреба следва да намери отражение върху етикета на вече пуснатата на пазара минерална вода /чл.22 от Наредбата/. Именно и затова сертификата и етикета са с определено различно нормативно съдържание. Етикетът е знак с указание за състав, качество и стандарт, докато сертификатът е поставен като условие за бутилиране и пускане на пазара. Ето защо и изискуемото им съдържание е различно.

Ответникът като е отразил /вписал/ в сертификата, че водата е неподходяща за ежедневна употреба за питейни цели, без нормативно основание, тоест излязъл е извън законоустановените изисквания за съдържание на сертификата посочени в чл.4в от ЗХ и чл.5 от Наредбата за изискванията към бутилираните натурални минерални, изворни и трапезни води, предназначени за питейни цели, във връзка с приложение № 1 към чл.5, ал.1 от цитираната Наредба, е постановил незаконосъобразен акт в тази му част, който следва да се отмени.

Само в допълнение, което не се отразява на правните изводи по-горе, съдът не споделя доводите изложени в жалбата, че оспорваната констатация била съставена без проведени изследвания от медицинско заведение определено по чл.4в ал.6 от ЗХ. По делото е налице на л.51 експертна балнеологична оценка издадена от [фирма] съгласно изискванията на чл.4в ал.6 от ЗХ.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, по арг. от чл.143, ал.1 АПК в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски представляващи д.т. в размер на 50 лв. съгласно представен списък на разноските. При този изход на спора на ответника не се дължи юриск. възнаграждение.

Водим от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Сертификат № 7 от 26.07.2019г, издаден от зам.министъра на здравеопазването В ЧАСТТА в която е отразено, че „поради установено високо съдържание на флуорид/установена стойност от 4,61 mg/l водата се определя като неподходяща за ежедневна употреба за питейни цели“.

ОСЪЖДА Министерство на здравеопазването да заплати на Търговско

производителна кооперация „Бутилираща компания Х.“ - [населено място] разноси на осн. чл.143 , ал.1 от АПК в размер на 50 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: